

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Ota Pavel

Ještě ohlédnutí za 17. výročním zasedáním BRICS+ v Rio

Už je to přece jen více než 14. dní, co skončilo 17. zasedání společenství BRICS+ v Rio de Janeiru pod předsednictvím Brazílie, a nechci nijak opakovat fakta, která dlouho přede mnou popsali vynikající analytici (např. Jan Campbell). Ale pár poznámek přece jen uvedu. Spíše proto, že jsem četl několik příspěvků, které jsou možná jen propagandistickým pomlouváním ekonomických výsledků společenství, ale také mohou být více možná zbožným přáním těch, kteří tvrdí, že BRICS+ je v krizi, a tato přání jsou pak otcem jejich myšlenek. Nakonec o výměně hegemonu v této souvislosti jsem psal již v roce 2023. Začnu tedy citátem, který je spíše heslem, které řekl bolivijský prezident Luis Arce. *»Existuje jasný boj mezi starým stagnujícím blokem USA a Evropy a nově vznikajícím blokem BRICS.«*

Vedoucí představitelé dnes 11 zemí BRICS+ dobře vědí, že jejich práce přináší úspěch a zejména prospěch pro země, které představují. Zopakujeme si fakta. BRICS+ (Brazílie, RF, Indie, ČLR, JAR, dále od roku 2024 Saudská Arábie, Egypt, Spojené arabské emiráty, Etiopie, Irán a od roku 2025 Indonésie), dnes zahrnuje téměř polovinu obyvatel planety, 1/3 zemské souše, a podle údajů MMF přepočtený HDP k poměru na obyvatele více než 40 %, tedy 77 bilionů USD. Proti tomu skupina tzv. G7 má ve stejném měřítku HDP jen 57 bilionů USD a trvalý pokles na celosvětovém výsledku. Heslem BRICS+ je *Spolupráce, ne konfrontace*. Alternativa, ne rival dolaru. Uvidíme, jak se tomu v roce 2026 postaví Indie, až bude BRICS+ předseda, třeba ještě to soupeření, jako nejlidnatější stát světa, zvedne na vyšší úroveň. Nevím, jaké je heslo G7, ale skutečnost je tristní. USA se například dohodly na tom, že budou dodávat zbraně a EU, resp. země NATO, je bude platit. Tedy vztah protektora a poslušných vykonavatelů cizí vůle. D. Trump tím říká, já budu mít výrobu a odbyt a vy to zaplatíte z daní svých občanů. Opravdu ukázka rovnoprávné spolupráce... Pro mne jen ukázka toho, že Evropa nedokázala, že je schopna své emancipace. Jsem zásadně proti tomu, abych platil své daně na zbrojení a prodlužování válečných dobrodružství USA ve světě. Nejen Jugoslávie v roce 1999, ale zejména ostuda v Afghánistánu a 20 let marných bojů a lidských obětí, aby ti, kteří měli být nahrazeni demokratickou vládou, se vrátili posílení zpět, a ještě jim tam s ostudou a po útěku zůstaly zbraně.

K čemu v zemích BRICS+ došlo: k masivnímu rozšíření bilaterálního obchodu v místních měnách. Výrazně se rozšířily veřejné a soukromé úvěry od Nové rozvojové banky, např. komunikační modul Addis Abeba – Džibuty. Dalším krokem byl společný návrh na reformu MMF a přepracování volebních kvót, opět na úkor Evropy, která je při nedostatku své emancipace považována za přívažek USA. Významně se posílil přeshraniční platební styk v místních měnách, ten je nejen funkční, ale zejména veřejný. Spustily se desítky infrastrukturních partnerství bez účasti zemí G7. Došlo k dohodě na odsouzení jednostranných cel jako formy finančního nátlaku. Ano, výsledek se dostavil, bez řečí, ale s konkrétními činy. To se projevilo okamžitě, když začal Donald Trump uvalovat tu taková, tu onaká cla, např. 10 % na výrobky ze zemí BRICS+ a zemí spolupracujících, a následně je musel rušit nebo dělat výjimky. Jednoduše došlo k výměně hegemonu. Proto mohl nebo spíše musel brazilský prezident Lula otevřeně říci na adresu D. Trumpa, že »je to velmi chybné a velmi nezodpovědné«. Přitom pro Brazílii jsou USA druhým největším obchodním partnerem.

Pro BRICS+ je výhodné upevňovat seskupení a posilovat svůj vliv jako klíčový nástroj širší strategie zajištění a diverzifikace, umožňující zkvalitnit nejen pocit bezpečí, ale zejména změnit své postavení. BRICS+ není nijak jednotným uskupením, ale umožňuje jednotlivým členům podílet se na rozmanitosti a vícepolaritě světa, mít možnost uplatnění vlastního hlasu a názoru, nemuset se slepě klanět dolaru a vytvářet a rozvíjet vlastní ekonomiku. Nikdo se tam nemusí cítit vazalem a může sám přispět k rozvoji svému a svých spolupracovníků. To je ta svoboda. To je ta rovnost.

Nevěřme hlupákům, kteří ustrnuli v minulosti zaniklého bipolárního a jednopolárního světa, ten není a nevrátí se.

Vojtěch Filip

Premiér na ocasu. A ještě hrdý

Červenec roku 2025 přinesl další záblesk pravdy – přesněji studenou sprchu, na kterou není potřeba kbelík s vodou, ale stačí jeden graf. Morning Consult zveřejnil čerstvé [výsledky](#) svého Global Leader Approval Rating Trackeru. A hádejte, kdo se ocitl úplně na dně? Ano, český premiér Petr Fiala. Těsně vedle francouzského prezidenta Emmanuela Macrona. Jako kdyby nestačilo, že Česko i Francie sdílí problémy s inflací, sociálním napětím a neschopností srozumitelně vysvětlit lidem, proč by měli být rádi, že mají právě tyhle vůdce. Teď sdílí i poslední příčky důvěryhodnosti.

Při této příležitosti se premiér, [osvětový](#) vůdce P. Fiala rozhodl [navštívit](#) Macrona, svého tragického dvojníka, který si s Putinem volal tak často, že mu mohl nabídnout věrnostní program. Oba pravicoví velicí, obránci »hodnot« a »Západu«, pak udělali symbolická tři kolečka kolem Elysejského paláce. Na znamení, že ač v průzkumech na chvostu, v srdcích svých PR týmů stále běží vpřed – jako vítězové.

Zatímco Macron dokázal znepřátelit skoro každého doma, od dělníků po učitele, Fiala zvládl nemožné: udělat pravici tak nepopulární, že i levicový nor Jonas Gahr [Store](#) nebo španělský socialista Pedro [Sánchez](#) jej porazili na body. V průměru o více jak 10 % bodů. Tedy ne že by šlo o soutěž krásy – tady se hodnotí důvěra. A tu mají Fiala s Macronem asi stejně vysokou jako popularitu daňového přiznání.

Přesto si český premiér sebevědomě dál opakuje mantru, kterou mu někdo z jeho poradců nebo snad jeho manželka zjevně přilepil na zrcadlo na Úřadu vlády: *»Máme premiéra, na kterého jsme hrdí.«*

To je mimochodem přesně ta sebereflexe, kterou o sobě veřejně projevuje i ruský prezident Vladimir Putin. S takovou sebejistotou se zřejmě dá vyhrát i závod sám proti sobě. A skončit druhý. Přesně jak říkají výzkumy popularity světových vůdců, kde je osvětový vůdce P. Fiala na posledním místě.

Zatímco občané škrábou na dno peněženek a vláda jim odpovídá výzvou k větší důstojnosti, sám premiér důstojně klesá na mezinárodním žebříčku popularity jako Titanik bez orchestru. Možná by pomohlo, kdyby místo zahraničních cest a etických pouček ze salonu ODS občas slyšel, co si o něm opravdu myslí lidé doma. Ale to by musel vystoupit z konference a nepořádat svoje show opékání na grilu, kam si zve své komparzisty.

Bláznům ve vládě, STAČILO!

Jan Klán, iportal24

Přestaňte chrastit zbraněmi

Neustále slyšíme dvě mantry: První je zelená politika, či spíše zelené šílenství, nekompromisní k našemu průmyslu i peněženkám, prosazovaná navzdory ekonomickému stagnování a negativním dopadům na drtivou většinu běžných občanů. Druhá je rapidní militarizace, všechny ostatní vládní výdaje jsou označeny za přebytečné a škrťány, jen aby bylo více děl a nábojů a předražených stíhaček.

Ovšem tyto dva cíle, tedy uhlíková neutralita a militarizovaný stát, nejdou příliš v ruku v ruce. A zatímco občané a průmysl jsou škrceni nesmysly, jako je zákaz nových aut se spalovacím motorem, plánované navýšení zbrojení paktu NATO může vypouštět až o 200 milionů tun více skleníkových plynů ročně. Zde zelená politika zcela ustupuje militarismu, tady neexistuje volání po udržitelnosti. Naopak můžeme počítat s tím, že zatímco armádám bude dovoleno vypouštět více emisí, běžným lidem bude ještě více krouceno krkem, aby se znečišťování napáchané zbrojením dalo nějak kompenzovat. **Máte strach o klima a planetu? Tak přestaňte chrastit zbraněmi. Tím, že si budeme hrát ve východní Evropě na Ramba, planetu určitě nechráníme. Zaměřte se na to, jak snižovat emise především u zbrojařů a armád, a nechte průmysl i obyčejné lidi dýchat, neztěžujte jim život v rámci zelené ideologie, kterou stejně podkopáváte svým militarismem. Zeleným šílenostem, které běží ruku v ruce s přírodou likvidujícím zbrojením, STAČILO!**

Kateřina Konečná

Trump vyjednal dohodu se spojenci z NATO o vyzbrojení Ukrajiny a varuje Rusko před přísnými sankcemi

Americký prezident prohlásil, že Kyjevu dodá vojenské vybavení v hodnotě miliard dolarů, které zaplatí evropští spojenci. Trump uvedl, že uzavřel dohodu se spojenci z NATO, která povede k rozsáhlým dodávkám zbraní na Ukrajinu, včetně raket Patriot, a varoval Rusko, že pokud Moskva do 50 dnů neuzavře mír, bude čelit přísným sankcím. Po schůzce s generálním tajemníkem NATO Ruttem Trump uvedl, že se dohodli na „velmi významné dohodě“, v rámci které „bude z USA zakoupeno vojenské vybavení v hodnotě miliard dolarů, které poputuje do NATO... A to bude rychle distribuováno na bojiště“. V Bílém domě po boku zjevně potěšeného Rutteho americký prezident uvedl, že dodávky zbraní budou komplexní a budou zahrnovat baterie raket Patriot, které Ukrajina zoufale potřebuje pro svou protivzdušnou obranu proti každodenním ruským leteckým útokům. „Je to všechno: jsou to Patrioty. Jsou to všechny. Je to kompletní výbava včetně baterií,“ řekl Trump. Neuvedl žádné další podrobnosti, ale jasně řekl, že zbraně budou zcela hrazeny evropskými spojenci Washingtonu a že první dodávky raket budou „během několika dní“ z evropských zásob, s tím, že budou doplněny dodávkami z USA. Při obědě s náboženskými vůdci v Bílém domě později téhož dne Trump řekl, že dohoda je „plně schválena, plně uzavřena“. „Pošleme jim spoustu zbraní všeho druhu a oni je okamžitě dodají... a zaplatí za ně,“ řekl. Při setkání s Trumpem Rutte uvedl, že značný počet spojenců NATO – včetně Německa, Finska, Dánska, Švédska, Norska, Nizozemska a Kanady – je připraven v rámci dohody Ukrajinu vyzbrojit. „Všichni se chtějí zapojit. A to je jen první vlna. Budou další,“ řekl. Německý kancléř Friedrich Merz minulý týden uvedl, že Berlín je připraven zakoupit další systémy Patriot.

Trump tvrdil, že existuje jedna země, kterou nejmenoval, ale která má „17 systémů Patriot připravených k odeslání“. Pondělní dohoda by zahrnovala tyto zásoby, nebo „velkou část z 17“, uvedl. Taková dodávka zbraní by znamenala významné posílení ukrajinské protivzdušné obrany. Kyjev má v současné době podle odhadů pouze šest baterií Patriot, a to v době, kdy je vystaven častým a intenzivním útokům ruských dronů a raket. Zároveň Trump vyjádřil rostoucí frustraci vůči Vladimiru Putinovi, kterého obvinil, že budí dojem, že usiluje o mír, zatímco zesiluje útoky na ukrajinská města. Dal ruskému prezidentovi novou lhůtu 50 dnů na ukončení bojů, jinak budou na ruské zboží uvalena 100% cla a, co je ještě důležitější, rozsáhlá „sekundární cla“, což naznačuje, že obchodní sankce budou uvaleny na země, které budou i nadále platit za ruskou ropu a další komodity.

Trump také pronesl dosud nejobdivnější slova na adresu Ukrajiny a jejích evropských spojenců, přičemž po jeho boku stál Rutte a na druhé straně americký viceprezident JD Vance, největší skeptik administrativy ohledně zapojení USA v Evropě. „Bojovali s obrovskou odvahou a pokračují v boji s obrovskou odvahou,“ řekl Trump o Ukrajincích.

V Kyjevě, kde panují dlouhodobě a hluboké obavy z Trumpových záměrů, bylo oznámení obecně přivítáno. Andrii Kovalenko, člen ukrajinské rady pro národní bezpečnost a obranu, zveřejnil jednoslovnou reakci: „Super.“

Stále však panuje skepse, zda i slib nových zbraní pro Ukrajinu v kombinaci s hrozbou obchodních sankcí bude stačit k zastavení ruské ofenzívy. PL

Trump by měl být tvrdý vůči Zelenskému, ne vůči Rusku, pokud chce mírovou dohodu, zní z Moskvy

Americký prezident Donald Trump musí zaměřit své útoky na kyjevský režim, pokud chce skutečně ukončit konflikt na Ukrajině, řekl [agentuře TASS](#) vysoce postavený ruský zákonodárcí Leonid Sluckij.

Trump dříve varoval, že uvalí na Rusko a jeho obchodní partnery sekundární sankce, pokud nebude do 50 dnů dosaženo dohody o Ukrajině. Dále uvedl, že USA a NATO se dohodly, že aliance nakoupí americké zbraně, včetně systémů Patriot, a dodá je Ukrajině. Washington plánuje dodat 17 takových systémů.

»Pokud Trump skutečně chce pokrok v ukrajinském urovnání, měl by Zelenského

režimu zatřást pěstí, spíše než vyhrožovat Rusku druhotnými sankcemi,« řekl Sluckij, předseda mezinárodního výboru ruské Státní dумы, dolní komory parlamentu, a vůdce Liberálně demokratické strany Ruska (LDPR). Připomněl, že ruská strana opakovaně prohlásila svou připravenost konflikt ukončit. *»Všechny návrhy Moskvy jsou na stole. Čekáme, až se ukrajinská strana dohodne na datu třetího kola rozhovorů Istanbul-2,«* zdůraznil.**(pk, TASS)**

Analýza: Medvědí služba pro klimatickou politiku

Tak jsem se **[v Parlamentních listech](#)** dočetl, že španělský **»marketingový expert Pflanzer apeluje při současné vlně veder na akutní řešení klimatické krize. ‚Planeta hoří. V Seville 50 °C,‘ píše Pflanzer, že je potřeba dodržovat rozhodnutí přijatá v rámci Green Dealu. Jenže lidé upozorňují, že v Seville je ve skutečnosti o 10 °C méně, než ‚klimatický aktivista‘ v příspěvku uvádí«.** Současně upozorňují, že **»[podle meteorologických dat](#) v Seville za poslední týdny byl nejteplejší den 28. červen, kdy bylo naměřeno 43 °C. Většinu dní ale bylo horko snesitelnější, přičemž denní teplotní průměr za 14 dní je 30 °C«.**

Dovolil jsem si delší citaci. Mohl jsem jistě volit citaci z jiné země včetně Česka. I u nás máme nadšené klimatické aktivisty a nevzdělané či prodejné odborníky, kteří v zájmu svých grantů křičí plus minus totéž. Nezávisle na věku, vzdělání, pohlaví. Nejspíš věří, že konají pro ochranu stability klimatu to nejlepší, co mohou. Že burcují veřejnost proti smrtelné hrozbě. Mám za to, že i když sílíci klimatické změny představují vážný problém, konají mu ošklivou medvědí službu. Proč? Jednoduše. Pokud nesedí primární data, bude takový názor či výkřik snadno shozen poukazem na neodpovídající data. Pokud planeta Země shoří, tak to bude v ohni jaderné války, s kterou si velmoci za lhostejného přihlížení většiny ekologů nepřestávají pohrávat. Bojovníci za klima si hrozbu světové jaderné války nepřipouští a jejich významná složka – němečtí zelení – patří dnes k největším válečným štváčům, přestože se v 80. letech 20. století formovali jako pacifistická strana. Bojovníci za stabilitu klimatu si podle všeho ani nepřipouští, že peníze promrhávané na zbrojení a válčení (v roce 2024 předběžně asi 2500 miliard US dolarů), by se daly použít mnohem rozumněji. Třeba i na klimatickou politiku. Ale za podmínky, že je nastavena správně, což v případě jimi tolik požadovaného Green Dealu není ani náhodou.

Oteplování klimatu je reálné Není pochyb, že v současné době se klima na Zemi, nebo aspoň na její velké části, otepluje. Zatímco experti velkého klimatického panelu IPCC a klimatická mládež nezávisle na věku vidí prakticky jedinou příčinu rostoucího oteplování povrchu Země v masivních antropogenních (lidmi vytvořených) emisích skleníkových plynů, klimaskeptici vidí problém mnohem složitěji. Podle nich masivní antropogenní emise skleníkových plynů mají na oteplování klimatu sice určitý, ale mnohem menší vliv. Poukazují na »drobnosti« typu růstu velkých měst a průmyslových aglomerací, produkujících větší i menší »tepelné ostrovy«, pokračující odlesňování a odvodňování krajiny, dlouhodobé kosmické cykly a obrácenou souvztažnost *»růst koncentrací skleníkových plynů – růst průměrných teplot na povrchu Země«*. Zatímco experti IPCC mají za primární růst antropogenních emisí a následně koncentrací skleníkových plynů, zejména oxidu uhličitého (CO₂), a naopak jejich pokles vede ke snižování průměrných teplot na Zemi, klimaskeptici, např. z panelu CLINTEL, tvrdí, že je tomu obráceně: růst teploty ovzduší a zejména moří vede k růstu koncentrací skleníkových plynů v ovzduší, zvláště pak CO₂, a v případě ochlazení klimatu dochází naopak k poklesu koncentrací skleníkových plynů v ovzduší. Hlavním rezervoárem CO₂ na Zemi jsou moře, zvláště hluboké oceány. Další velký spor se vede o vliv kolísání sluneční aktivity. Pokud je v posledních desetiletích nadprůměrná, jak tvrdí experti z CLINTELu, pak jsou i nadprůměrné teploty na Zemi. Naopak za malé doby ledové byla sluneční aktivita velmi nízká, skvrny na Slunci prakticky nebyly. Experti IPCC se k této námitce nevyjadřují.

Tzv. klimatické škody Horší to je s tzv. klimatickými škodami. Ano, ledovce tají a hladina moří stoupá, ale zatím tak málo, že větší škody na lidském osídlení nezpůsobila. Zatím tání většiny ledovců na Zemi zčásti kompenzuje nárůst největšího ledovce »východní Antarktida«. Horka jsou evidentně větší, než byla za mých mladých let a způsobují řadu problémů, v první řadě na zdraví lidí. Ptám se ale, zda se jim účinně bráníme? Zda zateplujeme proti zimě, ale i proti vedru. Zda přizpůsobujeme program letní výhni. Zda dodržujeme pitný režim. Zda smočíme ručník k zvlhčení vzduchu v místnosti...

Ptám se, proč klimaaktivisté přičítají klimatickým změnám četné požáry, které evidentně způsobil člověk – technickými závadami zařízení, nepovoleným rozděláváním ohňů, odhazováním žhavých vajglů, žhářstvím? Na neodpovědnou lidskou činnost připadá nejméně 90 % požárů v krajině, na přírodní faktory 1-2 %, u ostatních příčina nezjištěna. Ptám se, proč klimaaktivisté přičítají klimatickým změnám rostoucí sucha, ač se na nich významně podílí svou neodpovědnou činností člověk ?

Ptám se, proč klimaaktivisté přičítají klimatickým změnám nárůst velkých povodní, když data říkají, že v Evropě za posledních 500-600 let prožíváme šesté povodňově aktivní období a ta předešlá nebyla ovlivněna klimatickými změnami? Navíc se ptám, proč ignorují rozsáhlou neodpovědnou výstavbu v záplavových územích, kterou kromě vodohospodářských staveb rozumná společnost nemůže tolerovat? V případě zaplavené španělské Valencie 29. října 2024 se ptám, proč ignorují, že tamní vedení kraje obyvatelstvo včas nevarovalo, ač předpověď přívalových dešťů ze strany španělských meteorologů byla včasna a hrozná?

Ptám se, proč klimaaktivisté přičítají klimatickým změnám nárůst velkých vichřic a tajfunů, byť chatrná data nic takového neprokazují? Odvolávám se zejména na experty USA, kteří tajfuny sledují nejdéle a mají s nimi největší zkušenosti. Nechávám stranou, že sílu větru v oku tajfunu neumíme měřit ani dnes.

Konečně se ptám, proč bojovníci za stabilitu klimatu až na výjimky požadují nestavění nových jaderných elektráren a zastavení provozu těch stávajících, přestože jaderné elektrárny při svém provozu neprodukují emise CO₂ ani jiných skleníkových plynů a nepřímé emise mají nízké? V Česku, ve Španělsku, v Německu, v Itálii. Znáte to přísloví »kozol zahradníkem?« Jen abych toho skutečného kozla nepomluvil...

Green Deal jako příklad obřího diletantství Zelená dohoda pro Evropu, zvaná Green Deal, byla v prosinci 2019 vedením Evropské unie přijata navzdory:

* Vážným mezerám v poznání příčin rostoucího oteplování klimatu.

* Hrubě chybné teorie klimatických škod, viz výše.

* Hrubě chybným mechanismům prosazování klimaticky neutrálního rozvoje.

Hrubě chybné mechanismy začínají představou, že EU, podílejících se v roce 2019 asi 9 % na světových antropogenních emisích skleníkových plynů, může sama zvrátit trend rostoucích emisí a následně i koncentrací skleníkových plynů na Zemi, v podmínkách pokračujícího sdírání rozvojových i bývalých socialistických států doslova z kůže. Rozvojové státy se potřebují především rychle rozvíjet, aby odstranily svou obrovskou zaostalost a bídu svého obyvatelstva. To se bez vysokého růstu spotřeby paliv a energie neobejde. Dle premiéra Petra Fialy *»patříme na Západ«*. K zemím, co rozvojovky coby kolonie a polokolonie dlouhodobě sdíraly a stále sdírají z kůže? Rozvojovky tyto země právem nenávidí a rozhodně nejsou ochotny Západ v jeho klimatické politice následovat. Tím spíš, když součástí Green Dealu je spalování biopaliv, což jsou kromě lesů potraviny, a to v situaci, kdy část lidstva v rozvojových státech hladoví. Samozřejmě,

rozvojové státy se nehodlají zřeknout mírového využívání jaderné energie, které se jim Západ rovněž snaží upírat. Tím spíš, když tvůrci Green Dealu neznají ani komplexní energetickou a emisní náročnost získávání paliv a energie, základních surovin a potravin z jednotlivých typů zdrojů, takže se za cenu obřích nákladů sem tam realizují opatření, která emise skleníkových plynů v celku zvyšují, klasicky při náhradě uhlí zemním plynem či náhradě plynu dodávaného plynovody zkapalněným plynem dodávaným tankery. Autoři GD zapomněli na masivní emise silného skleníkového plynu metanu, provázející těžbu fosilních paliv - ropy a zemního plynu.

Green Deal předpokládá užít masivních dotací z veřejných rozpočtů a obchodu s povolenkami na emise CO₂. Že veřejné rozpočty rozvojových států až na nějaké drobné na dotace klimatických opatření nemají peníze, snad nikoho nepřekvapí, stejně jako odmítání rozvojových států zapojit se do spekulacního obchodu s povolenkami na emise CO₂ a nechat se odírat ještě tímto způsobem.

Závěr Strašení lidí výkřiky *»Planeta shoří!«* má bezpočtukrát obelhanou veřejnost vyburcovat k aktivnímu boji za redukci antropogenních emisí skleníkových plynů, k realizaci Green Dealu. Protože Green Deal je jedno velké diletantství, prokazuje ochraně stability klimatu medvědí službu. Tím ale neříkám, že není třeba bojovat za klimaticky neutrální rozvoj. Nutné to je. Ale ne cestou zničení ekonomiky a ožebračení širokých vrstev obyvatelstva. Naopak prosazováním politiky míru dřív, než planeta shoří v ohni jaderné války. Když jde o velké peníze, neznají zbrojaři a jimi zkorumpovaná společenská pseudoelita slitování. **Jan Zeman iportal**

BUŠTĚHRAD

Buštěhrad je rychle se rozvíjející město- bohužel na úkor úrodné černozemě. Dnes má kolem 4.000 obyvatel. Je to místo příhodné pro život, má proto dlouhou tradici. Kolem roku 1000 zde bylo velké slovanské hradiště, k nejzajímavějším nálezům patří kostrová pohřebiště z mladší doby hradištní (950–1200). Prvá písemná zmínka je z roku 1209, kdy náležel jako Buščeves klášteru v Oseku a majetková listina byla potvrzena pražským biskupem Danielem, (název obce je odvozen z osobního jména Bušek ve významu Buškova vesnice). Ve druhé polovině 14. století se stala Buštěves majetkem rodu z Braškova a zároveň bohatého pražského měšťana Františka Rokycanského, který zakoupil i Okoř.Od roku 1418 byl majitelem vesnice Bedřich z Ředhoště, který jednotlivé díly vsi spojil do jednoho statku. Dalšími majiteli pak byli měšťané, bratři Jan a Pešík z Kunvaldu. Pešík před rokem 1440 provdal svou dceru Kateřinu za Jindřicha staršího Libštejnského z Kolovrat, vesnice se dostala do šlechtických rukou věnem a dostala se do majetku Kolovratů, jednoho z nejbohatších a nejmocnějších panských rodů. Gotický hrádek byl přebudován v opevněné sídlo, okolní výstavbou a renesančními úpravami se stal pohodlným šlechtickým sídlem. Dnes se z něho zachovala jen vstupní brána a nějaká torza. Pan Jetřich Bezduřický z Kolovrat se u krále Vladislava Jagellonského zasadil o povýšení vsi a dekretem roku 1497 byla vesnice povýšena *„Buštěves pod zámkem Buštěhradem“* na město Buckov a udělil mu právo hrdelní, várečné a trhové, rovněž znak a modrý pečetní vosk. Buštěhradem zůstalo jen panské sídlo, Buštěhrad pro název obce se vrátil až v roce 1879.

V 17. století zde přivítal katolický účastník odboje Zbyněk Novohradský z Kolovrat zimního krále Fridricha Falckého, který zde 30.10.1619 nocoval v dosud zčásti zachovalém v tzv. letohrádku. Protože byl ale katolík a měl velké přímluvce, porážku na Bílé Hoře ustál, majetek mu nebyl zkonfiskován. Po jeho smrti se vdova v roce 1630 provdala za Saského vévodu. Ale to nepomohlo, o dva roky později byl Buckov týmž Saským vojskem vypleněn, hrad rozbořen. Došlo to tak daleko, že bylo třeba Buckov po skončení války dosídlit německým obyvatelstvem ze severočeského Zákupska. Ti ovšem s místními za čas splynuli.

Roku 1699 vévodkyně Anna Marie Františka Toskánská započala s výstavbou zámku. Probíhala ve třech etapách. Prvá byla dokončena v roce 1705, konkrétně to byl střední trakt. Druhou inicioval její zeť Klement František Bavorský, který si k tomu najal stavitele Kiliána Ignáce Dienzenhofera. Dostavěn byl v letech 1812-16 péčí Leopolda Toskánského. Do podoby, jak ho známe dnes. Pobýval a pracoval zde také Joachim Barrande.

Už roku 1775 po objevu uhlí poblíž železniční zastávky Kladno-Vrapice byla ražena štola Josef a roku 1778 štola Gottfried (*Bohumír*). Bylo potřeba, aby se stará koněspřežná dráha Lány – Praha přebudovala pro současné potřeby na parní pohon. Vznikla společnost Buštěhradská dráha. Pára nahradila koně – stanice Buštěhrad, (Vrapice), vznikla hodně daleko od města – z obavy před požáry na polích. Pak získali v roce 1805 město i zámek Habsburkové, nejdříve Ferdinand Habsburský po něm ho zdědil císař Ferdinand I. zvaný Dobrotivý. Během 1. světové války se město stalo útočištěm pro 27 italských rodin z jihotyrolského údolí Ledro (rakouští příslušníci italské národnosti), vystěhovaných z válčiště. S pádem Rakouska se zámek stal majetkem českého národa. Byl zřízen velkostatek Buštěhrad.

Věnujme se ale současnému městu. Je spjato s mládím a životem spisovatele *Oty Pavla*, který zde má malé, ale velmi hezké *muzeum*. Narodil se zde populární skladatel Karel Václav Vacek, působil zde i další hudebník, spoluzakladatel hudební školy Josef Velc, žil zde geolog a archeolog RNDr. Karel Žebera, DrCs. a krátce zde byl i geolog Joachim Barrande. A pro zajímavost se zde 11. 7. 1938 narodil herec MgA. Jiří Krampol. Město žije také kulturou, jmenujme alespoň ochotnický spolek KiX, kulturní spolek, smíšený pěvecký sbor, pracuje dobře základní umělecká škola. Je zde také hodně zajímavých staveb k prohlídce. Zámecká kaple - *kostel Povýšení svatého kříže*, několik kapliček – nejhezčí určitě *tas jménem Máří Magdaleny*, morový a toskánský sloup, bývalý gotický pivovar, pozůstatky někdejšího hradu. Hezká je budova školy. Oázou klidu uprostřed města je rozlehlý areál kolem rybníka. Pochopitelně také Buštěhradský zámek. Je sice zakonzervovaný, ale stále volá po obnově bývalé krásy. Velké plány měl bývalý krajský hejtmán pan Rath, bohužel prostředky, které volil při jiných svých akcích nebyly zrovna zákonné. Tak zámysl skončil v kauze, kterou dobře známe. Město zrenovovalo v roce 2012 zámecký park, který je nyní odpočinkovou zónou pro obyvatele. Postupně po malých krůčcích pokračuje v záchraně. V opravené části zámku je městský úřad, jedno vnitřní křídlo slouží pro pořádání kulturních akcí. Pavel Hruban

Kalendáře na rok 2026 jsou již k dispozici na OV KSČM Kladno Cena stálá – 70,- Kč

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail **ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz** *MÍČ 47 437 Nevyžádané příspěvky se nevracejí*